

co raz to nowe zarządzenia, które w większości wypadków nie są poprzedzane rozporządzeniem porządkowym, a co ważniejsze nie są podawane do publicznej wiadomości przez obwieszczenie.

O zarządzeniach tego rodzaju jest powiadomiona policja, z równoczesnym nakazem stosowania represji karnych, lecz natomiast ani kierowcom samochodowym, ani Związkowi zawodowemu, czy też prasie fachowej nie podano do wiadomości o tych zarządzeniach, jak np.:

1. zmiana i zniesienie stacji bez oznaczenia ilości maszyn mogących oczekiwać na danym postoju.

2. nie podano do publicznej wiadomości zniesienia stacji np. róg Pięknej, Mokotowskiej i Kruczej i t. d.

3. zakazanie cofania wozów na postoju do tyłu podówczas gdy istnieje kilkanaście stacji o kolejności do tyłu np. ul. Młynarska róg Wolskiej, Krakowskie Przedmieście, róg Miodowej, pl. Bankowy i t. d.

4. brak ogłoszenia o ponownym egzaminowaniu wszystkich szoferów i t. p.

Stąd też siłą faktu, powstają masowo przekroczenia przepisów przez kierowców wskutek ich nieświadomości, i równocześnie następuje masowo nakładanie kar policyjno-administracyjnych.

W ostatnich zwłaszcza czasach represje policyjne, drogą nakładania kar doraźnych, które dochodzą do wysokości zł. 10.—, oraz administracyjnych do zł. 150.— stały się tak częstymi i masowymi, że akcja ściągania nadmiernie wysokich kar doraźnych i grzywnien poczyną rujnować materialnie i moralnie ciężko pracujących szoferów, budząc wśród nich rozgoryczenie i nieufność do władz, tudzież odstrasza ich od wykonywania tego niewdzięcznego i niepewnego zawodu, co zresztą, wobec braku rąk pracy w tej dziedzinie, jest poważnym czynnikiem, hamującym rozwój przemysłu samochodowego.

Podając powyższe dane, niniejszem prosimy Pana Wojewodę o uwzględnienie następujących postulatów:

1. natychmiastowe zniesienie represji policyjnych względem szoferów w tej formie, aby mandaty nakładane nie przekraczały zasadniczej normy prawnej, oraz zawieszenie wszystkich protokołów sporządzonych w dniu 3 bm. do rozpatrzenia przez odpowiednie organy wykonawcze.

2. powołanie specjalnej Komisji wyłonionej przez niżej podpisane Związki, łącznie z Władzami, w celu przeprowadzenia odpowiednich zmian i poprawek w dotychczasowych rozporządzeniach o ruchu drogowym na m. st. Warszawę, oraz ewentualnej dalszej współpracy wyżej wspomnianych organów.

Zwycięskie zakończenie.

We wtorek oświadczył delegacji „bloku” p. nac. Czapiński, że rozpatrzył szczegółowo przedstawiony mu memoriał i uznając cały szereg tez w nim zawartych za sprawiedliwe, polecił wydać szereg zarządzeń, zmieniających dotychczasowy stan rzeczy.

Wobec tego po południu zwołany został wiec strajkujących, któremu przewodniczył Kol. Rongenc a sprawozdawał Kol. Prezes Zawadzki. Następnie „blok” przedstawił następującą uchwałę do przyjęcia:

Uchwała likwidująca strajk.

Po długotrwałym, a solidnym proteście kierowców samochodowych w Warszawie, Komitet zblokowanych Związków, a mianowicie:

Związek Właścicieli Dorożek Samochodowych R. P. Warszawa.

Związek Zawodowy Automobilistów R. P. Warszawa.

Związek Zawodowy szoferów i mechaników R. P. Warszawa w imieniu tychże uzyskał w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych uwzględnienia następujących postulatów:

1) Prawa jazdy odbierane będą tylko w Komisariatach Policji Państwowej, a nie na ulicy przez posterunkowych.

2) Mandaty doraźne będą wymierzane tylko w ilości jednego mandatu do wysokości zł. 3.— to jest przez wydanie jednej kartki, a nie kilku.

3) W sprawach policyjno-karnych w Starostwach Grodzkich, mogą występować delegaci Związków w charakterze obrońcy sprawy szofera.

4) Policjant ma obowiązek ułatwić szoferowi zaprowadzenie świadków do protokołu, przez wylegitymowanie wskazanych przez tegoż osób.

5) Wydane zostały pouczenia Policji Państwowej, aby kary stosowane były ogłędnie i sprawiedliwie.

Wice kierowców, dnia 13 bm., uznając uwzględnienie postulatów za częściowe załatwienie naszych żądań, wyraża podziękowanie Blokowi Związków za podjętą pracę i kierownictwo akcji protestacyjnej, uchwała przystąpienie do pracy z dniem dzisiejszym z zastrzeżeniem jednak, że w razie nie wprowadzenia w życie wymienionych wyżej postulatów, postanowiono przystąpienie do akcji protestacyjnej, jednocześnie więc powierza wykonanie blokowi Związków dalszych postulatów wymienionych w memoriale.

Tak więc strajk dzięki solidarności całej masy przetrwał oczy „wodzirejom” ruchu ulicznego w Warszawie, że nie można lekkomyślnie szafować karami, że kierowcy warszawscy nie dybią na cnotę prawa, lecz by, z tego prawa nie czyniono płaszczyka dla uprawiania swawoli.

Koledzy, rozpowszechniajcie nasze pismo!